

જિસને રાગ-દ્વેષ કામાદિક જીતે

જિસને રાગ-દ્વેષકામાદિક જીતે, સબ જગ ઉસને જાન લિયા;
 સબ જીવોં કો મોક્ષમાર્ગ કા, નિઃસ્પૃહ હો ઉપદેશ દિયા.
 બુદ્ધ, વીર, જિન, હરિ, હર, બ્રહ્મા, યા ઉસકો સ્વાધીન કહો;
 ભક્તિ-ભાવ સે પ્રેરિત હો યહ, ચિત્ત ઉસી મેં લીન રહો. - (૧)

વિષયોં કી આશા નહીં જિનકો, સામ્યભાવ ધન રખતે હૈં;
 નિજ-પર કે હિત-સાધન મેં જો, નિશદિન તત્પર રહતે હૈં.
 સ્વાર્થ-ત્યાગ કી કઠિન તપસ્યા, બિના ખેદ જો કરતે હૈં;
 ઐસે જ્ઞાની સાધુ જગત કે, દુઃખ સમૂહ કો હરતે હૈં. - (૨)

રહે સદા સત્સંગ ઉન્હીં કા, ધ્યાન ઉન્હીં કા નિત્ય રહે;
 ઉન્હીં જૈસી ચર્ચા મેં યહ, ચિત્ત સદા અનુરકત રહે.
 નહીં સતાઉં કિસી જીવ કો, જૂઠ કભી નહીં કહા કરું;
 પરધન-વનિતા પર ન લુભાઉં, સંતોષામૃત પીયા કરું. - (૩)

અહંકાર કા ભાવ ન રકખું, નહીં કિસી પર કોધ કરું;
 દેખ દૂસરોં કી બઢતી કો, કભી ન ઈર્ષાભાવ ધરું.
 રહે ભાવના ઐસી મેરી, સરલ-સત્ય વ્યવહાર કરું;
 બને જહાં તક ઈસ જીવન મેં, ઔરોં પર ઉપકાર કરું. - (૪)

મૈત્રીભાવ જગત મેં મેરા, સબ જીવોં નિત્ય રહે;
 દીન-દુખી જીવોં પર મેરે, ઉર સે કરુણાસ્ત્રોત વહે.
 દુર્જન-કૂર-કુમાર્ગરતોં પર, ક્ષોભ નહીં મુઝકો આવે;
 સામ્યભાવ રકખું મેં ઉન પર, ઐસી પરિણતિ હો જાવે. - (૫)

ગુણીજનોં કો દેખ હૃદય મેં, મેરે પ્રેમ ઉમડ આવે;
 બને જહાં તક ઉનકી સેવા, કરકે યહ મન સુખ પાવે.
 હોઉં નહીં કૃતઘન કભી મેં, દ્રોહ ન મેરે ઉર આવે;
 ગુણ-ગ્રહણ કા ભાવ રહે નિત, દૃષ્ટિ ન દોષોં પર જાવે. - (૬)

કોઈ બુરા કહો યા અચ્છા, લક્ષ્મી આવે યા જાવે;
 લાખોં વર્ષોં તક જીઉં યા, મૃત્યુ આજ હી આ જાવે.
 અથવા કોઈ કેસા હી ભય, યા લાલચ દેને આવે;
 તો ભી ન્યાયમાર્ગે સે મેરા, કભી ન પદ ડિગને પાવે. - (૭)

હોકર સુખ મેં મગ્ન ન ફૂલે, દુઃખ મેં કભી ન ઘબરાવે;
 પર્વત-નદી, સ્મશાન-ભયાનક, અટવી સે નહીં ભય ખાવે.
 રહે અડોલ-અકંપ નિરંતર, યહ મન દૃઢતર બન જાવે;
 ઈષ્ટ વિયોગ, અનિષ્ટ યોગ મેં, સહનશીલતા દિખલાવે. - (૮)

સુખી રહે સબ જીવ જગત કે, કોઈ કભી ન ઘબરાવે;
 વૈર-પાપ-અભિમાન છોડ જગ, નિત્ય નયે મંગલ ગાવે.
 ઘર-ઘર ચર્યા રહે ધર્મ કી, દુષ્કૃત દુષ્કર હો જાવે;
 જ્ઞાન-ચરિત ઉન્નત કર અપના, મનુજ જન્મફલ સબ પાવે. - (૯)

ઈતિ-ભીતિ વ્યાપે ન જગ મેં, વૃષ્ટિ સમય પે હુઆ કરે;
 ધર્મનિષ્ઠ હોકર રાજા ભી, ન્યાય પ્રજા કા ક્રિયા કરે.
 રોગ-મરીઝ-દુર્ભિક્ષ ન ફેલે, પ્રજા શાંતિ સે જિયા કરે;
 પરમ અહિંસા ધર્મ જગત મેં, ફેલ સર્વ હિત ક્રિયા કરે. - (૧૦)

ફેલે પ્રેમ પરસ્પર જગ મેં, મોહ દૂર પર રહા કરે;
 અપ્રિય-કટુક-કઠોર શબ્દ નહીં, કોઈ મુખ સે કહા કરે.
 બનકર સબ 'યુગવીર' હૃદય સે, દેશોન્નતિ રત રહા કરે;
 વસ્તુસ્વરૂપ વિચાર ખુશી સે, સબ દુઃખ-સંકટ સહા કરે. - (૧૧)

